

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ส่วนอำนวยการ โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ ต่อ ๕๑๐๓
ที่ ทส.๑๖๑๐.๑ / ๒๙๕๐ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗
เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมวินัย

เรียน ผู้อำนวยการส่วนฯ ทุกส่วน
หัวหน้าศูนย์ฯ ทุกศูนย์
หัวหน้าโครงการฯ ทุกโครงการ

สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักบริหารกลาง ที่ ทส.๑๖๑๑.๖/ว ๔๑๐๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย มาเพื่อสร้างการรับรู้ เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ ต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดวารสารได้ตาม QR Code ที่ปรากฏท้ายหนังสือนี้

(นายพิชญ์พงษ์ สมิตติพัฒน์)

ผู้ตรวจราชการกรม

ทำหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

พ.ศ. ๒๕๖๗
 เลขรับ 164
 วันที่ 20 ส.ค. 2567
 เวลา...
 สำนักโครงการพระราชดำรินโครงการพิเศษ
 เลขรับ ๕๖๖
 วันที่ ๑๙ ส.ค. ๒๕๖๗
 เวลา...

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ส่วนเสริมสร้างวินัย โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๐๐
 ที่ พส.๑๖๐๑.๖/ว.๕๑๐๖ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๗
 เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

- เรียน อธิบดีกรมป่าไม้
- รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
 - ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
 - ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
 - ผู้อำนวยการกองการอนุญาต
 - ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓
 - ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
 - ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 - ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
 - ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
 - ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
 - ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

ส่วนอำนวยการ
 เลขรับ 21๐๐
 วันที่ 1๙-8-6๗
 เวลา...

สำนักบริหารกลาง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๑๐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ <http://www.forest.go.th/discipline>

(นายอานาจ ลุสุทธิ)
 ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

เรียน ผอ.สกร.
 - เพื่อโปรดทราบและพิจารณา
 - เพื่อดำเนินการต่อไป

(นายธนกร กิรติภควัต)
 ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

รชช.
 สก.

(นายบุญลือ บุญลือ)
 นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่ง
 ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำรินและกิจการพิเศษ

ล) สอนชั้นกลาง
 สายป่าเขตรักษาพันธุ์
 สกท
 20 ส.ค. 6๗

(นางสาววราภรณ์ มากสวัสดิ์)
 นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
 รักษาการแทนผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

เพื่อเป็นข้อมูล

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง
ฉบับที่ ๑๐ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

คับฝั้นนักพัฒนาฯ เพราะยาบ้าเพียงเม็ดเดียว

“ยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม”

สโลแกนคั้นหูที่เตือนให้ตระหนักถึงโทษภัยของยาเสพติดนี้มีมานานแล้ว แต่ทว่าปัญหาเสพติด
ก็ยังไม่มียาที่จะทุเลาเบาบางลง ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมามากมาย รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ
เพื่อที่จะได้เงินมาซื้อยาเสพติด ซึ่งฤทธิ์จากการเสพยาอาจทำให้เกิดอาการคลุ้มคลั่งจนทำร้ายคนในครอบครัว
หรือผู้อื่นได้ ดังที่เห็นจากข่าวอาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งมักมีเรื่องของยาเสพติดเข้าไปเกี่ยวข้อง

แม้ว่าภาครัฐจะมีมาตรการเชิงรุกรวมทั้งการประกาศสงครามกับยาเสพติด และให้ประชาชน
มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาก็ตาม แต่ปัจจุบันดูเหมือนว่ายาเสพติดก็ยังคงซื้อขายคล่อง แถมราคาถูกไม่ต่างจาก
ลูกอมเด็กเสียด้วยซ้ำ อันสะท้อนให้เห็นว่าต้องมีการจัดการปัญหาอย่างจริงจัง และอาจด้วยเพราะการค้ายาเสพติด
ทำให้รวยง่าย หลาย ๆ คนจึงหลงผิดก้าวเข้าสู่วงการค้ายา จะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามที่

สำหรับข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษประเภทยาบ้า
สำนักงาน ก.พ. ได้วางแนวทางการพิจารณาและลงโทษเอาไว้ว่า ให้ถือเป็นผู้กระทำความผิดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

ประเด็นชวนคิดในวันนี้ เป็นกรณีของข้าราชการท้องถิ่นซึ่งมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
โดยมียาบ้าอยู่ในครอบครอง ๑ เม็ด และได้ถูกผู้บังคับบัญชาลงโทษปลดออกจากราชการ จึงน่าสนใจว่า กรณีดังกล่าว
จะถือว่าเป็นธรรมและเหมาะสมกับความผิดหรือไม่?

โดยเรื่องราวของคดีนี้มีอยู่ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นนักพัฒนาชุมชน สังกัดเทศบาลแห่งหนึ่งได้ถูกจับกุม
พร้อมยาบ้าจำนวน ๑ เม็ด และที่แตกเป็นชิ้นอีก ๑๑ ชิ้น รวมน้ำหนัก ๐.๔๓๕ กรัม ซึ่งศาลจังหวัดพิพากษาว่า
ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยรับสารภาพ จึงให้รอการกำหนดโทษไว้
๑ ปี ผู้ฟ้องคดีมีใ้อุทธรณ์ คดีจึงเป็นอันถึงที่สุด

ในส่วนการดำเนินการทางวินัยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งรายงานผล
การสอบสวนและเสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรีว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงเห็นสมควรลงโทษ
ลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น โดยยกเทศมนตรีเห็นฟ้องด้วย แต่เมื่อรายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาล
จังหวัดกลับมีความเห็นแตกต่างว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงสั่งให้นายกเทศมนตรี
ทบทวนการดำเนินการทางวินัย โดยภายหลังการทบทวนและพิจารณาโทษตามแนวทางที่ ก.พ. และ ก.พ.
กำหนดไว้แล้ว นายกเทศมนตรีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่ง
ให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้อง
ต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้พิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดตนออกจากราชการ และให้รับตนกลับเข้ารับราชการ
หรือให้ตนมีสิทธิได้รับบำเหน็จตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงยื่นอุทธรณ์คดีโดยโต้แย้งว่า
การดำเนินการทางวินัยมิได้ให้โอกาสตนชี้แจงเหตุผลหรือเจตนาที่แท้จริงของการครอบครองยาเสพติด และ
เพราะเหตุใดจึงให้การรับสารภาพดังกล่าว อีกทั้งยาเสพติดที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองนั้นมีปริมาณเพียงเล็กน้อย

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัยขบวนรู้

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับบำเหน็จนับแต่วันที่ถูกปลดออกจากราชการหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ภายหลังจากศาลจังหวัดมีคำพิพากษาแล้วว่า ผู้ฟ้องคดียอมรับในศาลว่ายาบ้าเป็นของผู้ฟ้องคดี โดยยึดมาจากเด็กที่ร่วมวงสุราเพื่อนำไปศึกษาวิจัย มิได้นำไปใช้เสพหรือจำหน่าย (ตามที่นายความแนะนำ) แต่ความจริงแล้ว ยาบ้ามิใช่ของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งได้มีการสอบสวนพยานฝ่ายผู้ฟ้องคดีด้วย จึงถือว่าคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีชี้แจงแสดงพยานหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย แล้ว

แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพต่อศาลจังหวัดว่าได้ครอบครองยาบ้าจริง กรณีถือเป็น ความผิดปรากฏชัด โดยคณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่จำเป็นต้องสอบสวนเจตนาที่แท้จริงของผู้ฟ้องคดีตามที่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เนื่องจากระยะเวลาผ่านไปย่อมจะหาเหตุผลมาอ้างเพื่อให้พ้นผิดได้ คำให้การรับสารภาพ ต่อศาลในทันทีหลังเกิดเหตุไม่นานย่อมเป็นคำรับสารภาพตามความจริง ซึ่งหากไม่เป็นความจริงผู้ฟ้องคดีย่อม จะต้องต่อสู้คดี เพราะอาจส่งผลต่ออนาคตราชการของตนได้ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นนักพัฒนาชุมชนไม่มีหน้าที่ศึกษา ว่าเป็นยาบ้าจริงหรือไม่ ซึ่งต้องมีเครื่องมือในการตรวจพิสูจน์ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนข้ออ้างเกี่ยวกับมติ ครม. ตามหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้โอกาส ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐนั้น เป็นหลักเกณฑ์การให้โอกาสกับผู้เสพติดซึ่งพ้นสภาพ จากการใช้ยาเสพติดแล้วเท่านั้น แต่ในกรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีครอบครองยาเสพติดให้โทษจึงไม่เข้ากรณี ที่จะได้รับการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของหนังสือดังกล่าว

ดังนั้น คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ซึ่งกำหนดให้ การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งให้นายกเทศมนตรีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๒๒๘/๒๕๖๕)

บทสรุปขบวนอ่าน

จะเห็นได้ว่า ข้าราชการท้องถิ่นกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในการสอบสวนและพิจารณาโทษ ทางวินัยจะต้องดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ ซึ่งโดยปกติการพิจารณาโทษ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกรณียาบ้า (ให้โทษชนิดร้ายแรง) มักจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้เพราะปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่กระทบ ความมั่นคงของชาติ ซึ่งข้าราชการควรที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและไม่กระทำความผิดเสียเอง อันอาจส่งผล ทำให้การปราบปรามยาเสพติดไม่สามารถบรรลุผลได้ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดจึงมีความรุนแรง อันเป็นที่มาว่า ยาบ้าเพียงเม็ดเดียว ก็อาจดับอนาคตชีวิตราชการได้